

آسیب‌شناسی انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران

محمدنقی نظریپور^۱

طیبه گل‌محمدی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۲/۲۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۵/۱۹

چکیده

بانک‌های مرکزی دنیا عموماً برای تنظیم بازار پول و نیل به اهداف پولی خود از ابزارهایی همچون عملیات بازار باز، تغییر سطح سپرده‌های قانونی و تغییر نرخ تنزیل استفاده می‌کنند. دخالت بانک مرکزی در بازار اوراق قرضه و خزانه دولتی و خرید و فروش این اوراق، به منظور تنظیم پایه پولی و حجم پول پر قدرت متناسب با نیازهای نقدینگی اقتصاد در شرایط رکود و رونق را عملیات بازار باز^۳ می‌گویند. باتوجه به این‌که بانک مرکزی ج.ا.ایران در سال‌های گذشته با انتشار اوراق مشارکت خود، در قالب عملیات شبهه بازار باز^۴ به کنترل نقدینگی پرداخت، شایسته است این اوراق از نظر فقهی و اقتصادی مورد بررسی قرار گیرد. سوال اصلی مقاله حاضر این است که انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با چه آسیب‌ها و چالش‌هایی مواجه است؟ براین اساس مقاله پیش‌رو که ماهیت تحلیلی- توصیفی دارد، به دنبال بررسی این فرضیه است که اوراق مشارکت بانک مرکزی از نظر فقهی و اقتصادی با چالش‌هایی مواجه است. نتایج مقاله حکایت از آن دارد که، مهم‌ترین آسیب این اوراق در بعد فقهی ابهام در تحقق عقد شرکت می‌باشد و در بعد اقتصادی تحقق سیاست خنثی‌سازی و هزینه‌بر بودن انتشار اوراق مشارکت جهت اجرای عملیات شبهه بازار باز می‌باشد.

واژگان کلیدی: اوراق مشارکت بانک مرکزی، تأمین مالی، سیاست پولی.

طبقه‌بندی JEL: K22, G12

1. nazarpur@mofidu.ac.ir

2. Ta.g_mohamadi@yahoo.com

3. Open Market Operation

4. Open Market Type Operation

۱. دانشیار دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی دانشگاه مفید

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی

مقدمه

عملیات بازار باز از ابزارهای کارآمد بانک‌های مرکزی است که با آن می‌توانند نسبت به تنظیم و کنترل نقدینگی اقدام نمایند. از آن‌جا که از یک‌سو عملیات بازار باز خرید و فروش اوراق مبتنی بر بهره استوار است و امکان بکارگیری آن در نظام اقتصادی اسلام وجود ندارد و از سوی دیگر نمی‌توان از کارکردهای این اوراق برای اعمال سیاست پولی انبساطی و انقباضی چشم‌پوشی نمود لازم است بانک مرکزی ج.ا.ایران ابزارهای جایگزینی را تدارک ببیند تا بتواند از کارکردهای مطلوب عملیات بازار باز استفاده نماید. برای اولین بار، براساس ماده ۹۱ قانون برنامه سوم توسعه به بانک مرکزی اجازه داده شد با تصویب شورای پول و اعتبار، از اوراق مشارکت بانک مرکزی استفاده نماید. بدین‌منظور در سال ۱۳۷۹ بانک مرکزی ج.ا.ایران با اخذ مجوز از شورای پول و اعتبار با هدف توسعه و بسط عملیات شبه بازار باز و اجرای سیاست‌های پولی از حیث مدیریت نقدینگی اقدام به انتشار اوراق مشارکت کرد. انتشار اوراق مشارکت توسط بانک مرکزی که اصطلاحاً عملیات شبه بازار باز (OMTO) نامیده می‌شود؛ از شیوه‌های مکمل و در مواردی جایگزین عملیات بازار باز (OMO) توسط بانک مرکزی است. انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی به منظور توسعه و بسط عملیات شبه بازار باز و اجرای سیاست‌های پولی از حیث مدیریت نقدینگی را باید امری پسندیده در اقتصاد قلمداد نمود. در سال‌های گذشته با توجه به این‌که بانک مرکزی در قالب عملیات شبه بازار باز به کنترل نقدینگی پرداخته است، لازم است اوراق مشارکت این بانک افزون بر عدم مشکل شرعی در مراحل گوناگون عملیات از کارایی اقتصادی نیز برخوردار باشد. حال این پرسش به ذهن متبادر می‌گردد که انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با چه آسیب‌ها و چالش‌هایی مواجه است؟ مقاله پیش‌رو که ماهیت تحلیلی-توصیفی دارد به دنبال بررسی این فرضیه است که اوراق مشارکت بانک مرکزی از نظر فقهی و اقتصادی با چالش‌هایی مواجه است. نتایج مقاله حکایت از آن دارد که، مهم‌ترین آسیب این اوراق در بعد فقهی ابهام در تحقق عقد شرکت می‌باشد و در بعد اقتصادی تحقق سیاست خنثی‌سازی و هزینه بر بودن انتشار اوراق مشارکت جهت اجرای عملیات شبه بازار باز می‌باشد.

در پژوهش حاضر پس از بیان پیشینه تحقیق و تجربه کشورها، به‌طور اجمالی به تعریف و سازوکار عملیات شبه بازار باز اشاره می‌شود. در ادامه به‌طور اجمالی به انتشار اوراق مشارکت به‌عنوان ابزار سیاست پولی در اقتصاد ایران و ارزیابی اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران به‌عنوان ابزار سیاست عملیات شبه بازار باز می‌پردازیم. در بخش‌های پایانی به واکاوی آسیب‌ها و چالش‌های فقهی و اقتصادی موجود در اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران و جمع‌بندی و نتیجه‌گیری می‌پردازیم.

۱. پیشینه تحقیق

انتشار اوراق مشارکت توسط بانک مرکزی ابزار بسیار مهمی در جهت اجرای سیاست‌های پولی می‌باشد و به منظور تنظیم پایه پولی و حجم پول پر قدرت متناسب با نیازهای نقدینگی اقتصاد در شرایط رکود و رونق کاربرد مناسبی خواهد داشت. انتشار این اوراق سبب شده است تحقیقاتی در این زمینه صورت بگیرد. در این زمینه می‌توان به تحقیقات زیر اشاره کرد.

۱. موسویان (۱۳۷۸) در مقاله‌ای تحت عنوان بررسی فقهی - اقتصادی ابزارهای جایگزین عملیات بازار باز و معرفی ابزار جدیدی در بازار سرمایه با شیوه تحلیلی - توصیفی به بررسی ماهیت سیاستگذاری پولی و به ویژه عملیات بازار باز می‌پردازد. در این پژوهش تلاش می‌گردد تا ضمن بررسی تجربه سیاست‌گذاری پولی پس از تصویب قانون عملیات بانکی بدون ربا با تأکید بر اوراق مشارکت، اصول اسلامی قابل توجه در طراحی اوراق بهادار مورد تبیین واقع شود. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد امکان طراحی ابزارهای اسلامی جهت عملیات بازار باز وجود دارد.

۲. نودهی (۱۳۸۶) در پایان‌نامه‌ای با موضوع بررسی فقهی و اقتصادی اوراق مشارکت به‌عنوان ابزار سیاست پولی با تأکید بر اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران با شیوه استنادی و مصاحبه، جایگاه عملیات بازار باز در سیاست پولی، جایگاه اوراق بانک مرکزی در عملیات بازار باز، سابقه عملیات بازار باز در ایران و بررسی فقهی تجربه کشور ایران و سودان در طراحی اوراق بانک مرکزی را مورد ارزیابی قرار داده است. در این پژوهش بیان شده است مهم‌ترین مشکل در استفاده از اوراق بانک مرکزی در عملیات شبه بازار باز ابهامات شرعی این اوراق می‌باشد. سپس پیشنهادهایی برای تسریع در گذار به ابزار غیرمستقیم پولی و استفاده از عملیات شبه بازار باز در ج.ا.ایران ارائه شده است.

۳. نودهی (۱۳۸۷) در پژوهشی امکان طراحی اوراق مناسب عملیات شبه بازار باز را با استفاده از تجارب بانک مرکزی ج.ا.ایران و سودان با شیوه تحلیلی - توصیفی مورد بررسی قرار داده است. در این مقاله با استفاده از تجربه کشورهای اسلامی چند اوراق کارآمد و فاقد محذور شرعی برای اجرای عملیات بازار باز معرفی شده است.

۴. موسویان و سروش (۱۳۹۰) در مقاله‌ای تحت‌عنوان آسیب‌شناسی فقهی، اقتصادی و مالی انتشار اوراق مشارکت در ایران با شیوه پیمایشی و تحلیل سلسله‌مراتبی به بررسی عملکرد اوراق مشارکت در ایران می‌پردازد. بررسی عملکرد انتشار اوراق مشارکت نشان می‌دهد اگرچه اهداف اولیه مورد نظر در زمینه مشارکت عمومی در سرمایه‌گذاری‌ها، تأمین مالی طرح‌های عمرانی دولت، تأمین مالی طرح‌ها و پروژه‌های بنگاه‌های خصوصی و مدیریت نقدینگی توسط بانک مرکزی تا حدودی تحقق

یافته است؛ اما استفاده گسترده‌تر از این ابزار نیازمند آسیب‌شناسی همه‌جانبه و بازنگری دقیق آن می‌باشد

۵. میسمی (۱۳۹۴) در پژوهشی ضمن موضوع شناسی نظریه و تجربه عملیات بازار باز متعارف این‌الگو را از منظر فقه اسلامی با شیوه تحلیلی- توصیفی مورد بررسی قرار داده است. اصلی‌ترین یافته این پژوهش آن است که هرچند در چارچوب فقه اسلامی امکان استفاده از اوراق قرضه متعارف جهت عملیات بازار باز وجود ندارد، اما می‌توان انواعی از اوراق بهادار اسلامی را به‌عنوان ابزارهای جایگزین جهت استفاده سیاست‌گذاری پولی، پیشنهاد نمود.

۶. میسمی (۱۳۹۴)، در پژوهشی تحت عنوان آسیب‌شناسی اوراق مشارکت بانک مرکزی از دیدگاه فقهی و اقتصادی با شیوه تحلیلی- توصیفی، ضمن شناخت شیوه‌ی عملیاتی مورد استفاده جهت انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی در نظام بانکی کشور این شیوه را از دیدگاه فقهی و اقتصادی آسیب‌شناسی می‌کند. یافته‌ها حکایت از آن دارد: اول این‌که، اوراق مشارکت بانک مرکزی با چالش‌های گوناگون فقهی- اقتصادی روبه‌رو است و به همین دلیل بهترین گزینه آن است که بانک مرکزی برای انجام عملیات بازار باز، اوراق بهادار منتشر نکند و این عملیات را با استفاده از خرید و فروش اوراق بهادار دولتی در بازار ثانویه انجام دهد. دوم این‌که، اگر بانک مرکزی به هر دلیل (مثلاً نبود بازار ثانویه‌ی اوراق بهادار دولتی) در کوتاه‌مدت به انتشار اوراق بهادار در بازار اولیه مجبور شود، باز هم اوراق مشارکت بهترین گزینه نیست و می‌توان از سایر اوراق بهادار اسلامی (مانند صکوک اجاره) استفاده نمود که با ویژگی‌های ابزارهای عملیات بازار باز سازگارتر است.

۷. میثمی و ندری (۱۳۹۴) در پژوهشی تحت عنوان عملیات بازار باز با اوراق بهادار دولت و بانک مرکزی ماهیت عملیات بازار باز در بانکداری متعارف را مورد بررسی قرار داده و دو شیوه استفاده از اوراق بهادار دولت و اوراق بهادار بانک مرکزی جهت این عملیات با یکدیگر مقایسه می‌نماید. علاوه بر این تجربه انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی را مورد بررسی و تحلیل قرار می‌دهد. نتایج این تحقیق که با شیوه تحلیلی- توصیفی به دست آمدند حاکی از آن است که اوراق مشارکت بانک مرکزی که تاکنون به عنوان تنها ابزار عملیات بازار باز توسط بانک مرکزی اجرا شده است با ماهیت این عملیات سازگاری ندارد.

۸. میشکین (۲۰۱۳) در کتاب اقتصاد پول، بانکداری و بازارهای مالی (با ترجمه و اضافات حسین قضاوی) اشاره‌هایی به ابزارهایی سیاست‌های پولی، سیاست‌های پولی در انطباق با اقتصاد ایران داشته است.

بررسی مطالعات پیشین نشان می‌دهد مطالعه‌ی مخصوصی درباره‌ی آسیب‌شناسی فقهی و اقتصادی اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران به‌ویژه اوراق مشارکتی که در سال ۱۳۹۲ منتشر

گردید، انجام نپذیرفته است. پژوهش حاضر در صدد است چالش‌های فقهی و اقتصادی اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران را مورد بررسی قرار دهد.

۲. تعریف و سازوکار عملیات شبه بازار باز

در نظام بانکداری متعارف، بانک‌های مرکزی برای مداخله غیرمستقیم در بازار پول عموماً از سه ابزار نسبت سپرده قانونی، نرخ تنزیل و عملیات بازار باز (OMO) استفاده می‌کنند. در حالی که تأثیرگذاری این ابزارها بر متغیرهای حجم پول و نرخ بهره بازار قطعی است، لیکن در طی زمان اهمیت آن‌ها در سیاست‌گذاری پولی فراز و فرودهایی داشته است. در حال حاضر مهم‌ترین ابزاری که در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه جهت سیاست‌گذاری پولی استفاده می‌شود عملیات بازار باز می‌باشد. در واقع هر چند عملیات بازار باز در مقایسه با دو ابزار سنتی دیگر طول عمر کوتاه‌تری در ادبیات سیاست‌گذاری پولی دارد، اما به دلیل مزایای برجسته خود، از کاربرد وسیعی در مداخلات روزانه بانک‌های مرکزی در بازارهای مالی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه برخوردار گشته است (مشکین، ۲۰۱۳، ۱۵۶). بنابراین عملیات بازار باز از منظر عملیاتی، مهم‌ترین جزء سیاست‌گذاری پولی و بانکداری مرکزی به حساب می‌آید. از آن جا که از یک سو عملیات بازار باز بر خرید و فروش اوراق مبتنی بر بهره استوار است و امکان به‌کارگیری آن در نظام اقتصادی اسلام وجود ندارد و از سوی دیگر نمی‌توان از کارکردهای این اوراق برای اعمال سیاست پولی انبساطی و انقباضی چشم‌پوشی نمود لازم است بانک مرکزی ج.ا.ایران ابزارهای جایگزینی را تدارک ببیند تا بتواند از کارکردهای مطلوب عملیات بازار باز استفاده نماید. انتشار اوراق مشارکت توسط بانک مرکزی که اصطلاحاً عملیات شبه بازار باز (OMTO) نامیده می‌شود؛ از شیوه‌های مکمل و در مواردی جایگزین عملیات بازار باز توسط بانک مرکزی است. در این بخش به طور اجمالی به تعریف و ساز و کار عملیات شبه بازار باز می‌پردازیم.

عملیات بازار باز سیاستی است که در آن بانک مرکزی از طریق خرید و فروش دارایی‌های خود و عمدتاً اوراق قرضه در بازار ثانویه پایه پولی خود را تغییر می‌دهد و اگر این خرید و فروش جهت کنترل نقدینگی در بازار اولیه شکل بگیرد به آن عملیات شبه بازار باز می‌گویند. برای عملیات شبه بازار باز به طور معمول از دو نوع اوراق دولتی^۱ و اوراق بانک مرکزی^۲ استفاده می‌شود. در جایی که اوراق دولتی در عملیات شبه بازار باز استفاده می‌شود، دولت با هماهنگی بانک مرکزی بخشی از اوراق بدهی خود را برای هدف‌های کنترل نقدینگی منتشر می‌کند و آن را (خودش یا بانک مرکزی)

1. Government Securities
2. Central Bank Securities

در بازارهای اولیه می‌فروشد و در جایی که بانک مرکزی از اوراق بدهی خودش در این عملیات استفاده کند، بانک مرکزی به‌طور مستقل به انتشار اوراق بدهی و فروش آن در بازار اولیه اقدام می‌کند (نودهی، ۱۳۸۷، ص ۱۷۷).

در چارچوب سیاست پولی غیرمستقیم، عملیات بازار باز ابزار اصلی بانک مرکزی است که با دیگر ابزار نظیر اعتبارات بانک مرکزی به بانک‌های تجاری و ذخایر قانونی پشتیبانی می‌شود. در کشورهایی که دارای بازارهای مالی توسعه یافته هستند بانک مرکزی از اوراق دولتی و غیردولتی در بازار ثانویه استفاده می‌کند. بانک مرکزی با خرید اوراق قرضه دولتی و غیردولتی از بانک‌ها و مردم، اسکناس و مسکوک و ذخایر بانکی بیشتری به جریان می‌اندازد و در نتیجه پایه پولی و به تبع آن حجم نقدینگی افزایش می‌یابد. اما در کشورهای در حال توسعه که معمولاً بازار مالی عمیق و گسترده‌ای ندارند، بانک‌های مرکزی نمی‌توانند از بازار ثانویه استفاده کنند (نودهی، ۱۳۸۶، ص ۶۳).

عدم وجود بازار پول کارآمد به این مفهوم نیست که معاملاتی که دارای آثار مشابه عملیات بازار باز هستند نمی‌توانند به مرحله اجرا درآیند. آثار چنین عملیاتی به‌وسیله گسترش و هدایت معاملات در بازارهای اولیه برای اوراق بهادار کوتاه مدت می‌تواند تجلی پیدا کند. اوراق مزبور که به قیمت بازار خرید و فروش می‌شوند می‌توانند به‌وسیله خود بانک مرکزی یا دولت منتشر شوند. حال این سؤال مطرح می‌شود که اوراق مورد نظر بهتر است توسط بانک مرکزی منتشر شود یا دولت؟ در این رابطه ارجحیت با انتشار اوراق دولتی است که سود آن توسط دولت پرداخت شود، ضمناً بانک مرکزی می‌تواند به عنوان نماینده دولت عمل کرده و اوراق دولتی را براساس معیارهای سیاست پولی که در برگیرنده نرخ‌های سود بازار می‌باشد منتشر نماید. این اوراق اگر برای اهداف پولی بکار رود دولت می‌بایست هرگونه مبلغ مازاد بر نیازهای برنامه‌ریزی شده خود را در بانک مرکزی سپرده‌گذاری نموده و از خرج کردن آن‌ها خودداری کند. در غیر این صورت باعث بی‌اثر شدن سیاست پولی مطلوب می‌گردد. در صورت وقوع چنین وضعیتی بهتر است بانک مرکزی به انتشار اوراق بهادار مربوط به خود اقدام نماید. این اوراق به‌صورت گواهینامه‌های سپرده نیز می‌توانند صادر شوند.

راه بهتر برای بانک مرکزی استفاده از دارایی‌های دولتی موجود در پرتفوی خویش است که شامل پیش‌پرداخت‌ها و اوراق مختلف بهادار می‌باشد. در این رابطه لازم است تضمین لازم برای آن پیش‌پرداخت‌ها ایجاد شود و در ضمن آن دسته اوراق بلندمدتی که غیرقابل انتقال هستند جایگزین اوراق قابل معامله گردند. بازده و سررسید دارایی‌های فوق ممکن است از جذابیت کافی برخوردار نبوده و نیازمند معامله مجدد باشند. به هر حال تا زمانی که بانک مرکزی دارای اوراق بهاداری است که آزادانه قابل معامله‌اند می‌تواند همیشه به انجام عملیات خرید مجدد کوتاه‌مدت نماید. توجه به این نکته حائز اهمیت است که بانک مرکزی می‌تواند قیمت بازار را بدون توجه به بازده و سررسید سهام

ممتاز (مدت‌دار) تعیین نماید. بدون توجه به اوراق مورد استفاده، در عملیات شبه بازار، اوراق بهادار در بازارهای اولیه در یک قیمت توافقی به فروش می‌رسند. در ابتدا، این اوراق می‌بایست دارای سررسید کوتاه (حدوداً سه ماه) باشند. برخی از بانک‌های مرکزی اوراق آماده فروش منتشر می‌کنند، اما این امر نیازمند وجود قیمت اداری از پیش تعیین شده می‌باشد (لیندگرل، ۱۳۸۷، ص ۱۲۵-۱۲۴).

نظر به ممنوعیت ربا (بهره) در اسلام و الغای کارکرد آن در نظام اقتصاد اسلامی و به تبع آن حرمت به کارگیری ابزارهای مبتنی بر بهره، اوراق مشارکت بانک مرکزی جایگزین اوراق قرضه محسوب می‌شود. بنابراین بانک مرکزی می‌تواند با خرید و فروش این اوراق و انجام عملیات شبه بازار باز به تنظیم، کنترل و هدایت گردش پول و اعمال سیاست پولی بپردازد.

۳. تجارب کشورها در انجام عملیات شبه بازار باز

در کشورهای در حال توسعه که معمولاً بازارهای مالی کامل و گسترده‌ای ندارند، بانک‌های مرکزی نمی‌توانند از بازارهای ثانویه و عملیات بازار باز استفاده کنند. از طرف دیگر، با توجه به اهمیت عملیات بازار باز، این کشورها نمی‌توانند از این ابزار مهم چشم‌پوشی کنند. برخی از این کشورها تلاش کرده‌اند تا این عملیات را به گونه‌ای بازسازی کنند که با توجه به شرایط کشورشان، قابل انجام و از نظر اقتصادی نیز کارآمد باشد (نظرپور و حقیقی، ۱۳۹۲، ص ۲۶۶). بدین‌منظور در برخی از کشورها بانک مرکزی مستقیماً اقدام به انتشار اوراق بهادار خود جهت سیاست‌گذاری پولی نموده است.

صندوق بین‌المللی پول^۱ در سال ۲۰۰۸ در تحقیقی تحت عنوان نظام اطلاعاتی ابزارهای سیاست پولی از بانک‌های مرکزی کشورهای مختلف خواست در رابطه با ابزارهای مورد استفاده خود جهت عملیات بازار باز اظهار نظر کنند. براساس یافته‌های این پژوهش، بیش از سی کشور^۲ که عمدتاً از کشورهای در حال توسعه بودند به‌نحوی از اوراق بهادار بانک مرکزی جهت سیاست‌گذاری پولی استفاده می‌کردند (International Monetary Fund, 2008:121). در ادامه به‌طور اجمالی به تجربه کشور تایلند و سودان در انتشار اوراق بهادار بانک مرکزی جهت اجرای عملیات شبه بازار باز اشاره می‌شود.

1. International Monetary Fund

۲. آرژانتین، بوتسوانا، برزیل، شیلی، کرواسی، جمهوری چک، مقدونیه، مالزی، مکزیک، فیجی، جزایر ماکا، مغولستان، نیجریه، تایوان، تایلند، ونزوئلا، اسلونی، لهستان، پرو، آفریقای جنوبی، لهستان، جمهوری قرقیزستان، ایسلند، هنگ کنگ، کره، چین، قزاقستان، اسلونی، تایوان و....

- تایلند

بانک مرکزی تایلند از سال ۲۰۰۳ به صورت جدی انتشار اوراق بهادار خود را در دستور کار قرار داده است و علت اصلی این امر ناکافی بودن بازار ثانویه اوراق بهادار دولتی اعلام شده است. به منظور انتشار این دسته از اوراق، بانک مرکزی تایلند ابتدا شرایط بازار پول را مورد ارزیابی قرار داده و با سنجش دقیق اوراق قرضه دولتی و سایر اوراق بهادار، نسبت به تعیین حجم عرضه، سررسید و در برخی موارد نرخ بهره اوراق، اقدام می‌ورزد (Hesse, 2007: 19). اوراق بانک مرکزی در سه قالب متفاوت منتشر می‌شود که عبارتند از: اوراق تنزیلی، اوراق قرضه با کوپن ثابت و اوراق قرضه با نرخ شناور. اوراق تنزیلی بدون کوپن بوده و به صورت تنزیلی به فروش می‌رسد و نرخ بهره آن براساس عرضه و تقاضای بازار شکل می‌گیرد. سررسید این اوراق می‌تواند یک هفته، پانزده روزه، یک ماهه، سه ماهه و شش ماهه باشد. نوع دوم دارای کوپن ثابت بوده و نرخ بهره آن از قبل و به صورت قطعی مشخص می‌باشد. این اوراق دارای سررسید یک ساله و دوساله می‌باشد. اوراق نوع سوم دارای نرخ بهره شناور بوده و در طول زمان نرخ آن تعدیل می‌شود. سررسید این اوراق دو یا سه ساله می‌باشد (Vithessonthi, 2014: 31).

بانک مرکزی تایلند در عمل توانسته است به شیوه‌ای صحیح میان عملیات بازار باز در بازار ثانویه و عملیات شبه بازار باز تعادل برقرار کند که این امر از دلایل موفقیت بانک مرکزی تایلند در دستیابی به اهدافش می‌باشد.

- سودان

بانک مرکزی سودان برای اجرای سیاست‌های پولی خود نیازمند ابزاری بود که بتواند نقدینگی را به طور مستمر و هفتگی و ماهانه مدیریت و کنترل کند. بنابراین اوراقی بر مبنای شریعت اسلام طراحی شد و انتشار آن از سال ۱۹۹۸ صورت گرفت. اوراق بانک مرکزی سودان، سندی است که بر پایه سهام مشخصی از پرتفوی شامل دارایی‌های بانک مرکزی و وزارت مالیه سودان منتشر می‌شود. این اوراق دارای قیمت اسمی مشخص و نیز قیمت ارزش گذاری است که هر سه ماه اعلام می‌شود. این اوراق از طریق بانک مرکزی در کنترل نقدینگی مورد استفاده قرار می‌گیرد، به این صورت که هرگاه بانک مرکزی احساس کرد فعالیت‌های اقتصادی نیازمند نقدینگی است به خرید این اوراق از خریداران اقدام می‌کند و هنگامی که احساس کرد نقدینگی فراوان شده است اوراقی را که برای فروش دارد به میزان لازم عرضه می‌کند که طبیعتاً قیمتی را که بانک مرکزی برای فروش اوراق در هر زمان تعیین می‌کند، نقش مهمی را در خرید و فروش این اوراق ایفا می‌کند. یکی از ویژگی‌های مهم این اوراق طراحی خاصی است که برای سود این اوراق در نظر گرفته شده است؛

بدین صورت که اولاً به این اوراق سودنقدی پرداخت نمی‌شود و سود به شکل افزایش در رأس‌المال است که به هنگام فروش اوراق به دارنده ورقه پرداخت می‌شود (نودهی، ۱۳۸۷، ۱۸۲).

۴. انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی به‌عنوان ابزار سیاست پولی در اقتصاد ایران

انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی به منظور توسعه و بسط عملیات بازار باز و اجرای سیاست‌های پولی از حیث مدیریت نقدینگی را باید امری پسندیده در اقتصاد دانست. قبل از انقلاب هیچ‌گونه اوراقی با هدف سیاست پولی و برای استفاده در عملیات بازار باز منتشر نگردید. از آنجایی که عملیات بازار باز بر بهره استوار است، انتشار اوراق مشارکت توسط بانک مرکزی که اصطلاحاً عملیات شبه بازار باز (OMTO) نامیده می‌شود؛ یکی از شیوه‌های مکمل و در مواردی جایگزین عملیات بازار باز توسط بانک مرکزی است. اولین اقدام قانونی برای مجوز انتشار اوراق مشارکت با هدف جذب نقدینگی در ماده ۹۱ قانون برنامه سوم توسعه (۱۳۷۹-۱۳۸۳) به گونه زیرلحاظ گردید:

به بانک مرکزی ج.ا.ایران اجازه داده می‌شود با تصویب شورای پول و اعتبار علاوه بر مواد مندرج در بند ۶ ماده ۲۰ قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب ۱۳۶۲/۴/۸ از اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران به شرط عدم مغایرت با قانون عملیات بانکی بدون ربا استفاده نماید.

به استناد به این ماده قانونی در سال ۱۳۷۹ بانک مرکزی ج.ا.ایران با اخذ مجوز از شورای پول و اعتبار با هدف توسعه و بسط عملیات بازار باز و اجرای سیاست‌های پولی، برای اولین بار در تاریخ اقتصاد به منظور کنترل حجم پول، اوراقی را تحت عنوان اوراق مشارکت بانک مرکزی منتشر و در بازارهای اولیه به فروش رساند و وجوه حاصل از آن را بلوکه نماید. بنابراین استفاده از عملیات بازار باز به سال ۱۳۷۹ برمی‌گردد که منطبق با تعریف عملیات بازار باز بود که یک دارایی (اوراقی) به فروش رسیده و بر حجم پول تأثیر گذاشته بود.

با توجه ابهام در مشروعیت این اوراق که چگونه این وجوه بلوکه می‌شود و در عین حال مشارکتی صورت می‌پذیرد، نمایندگان مجلس شورای اسلامی نسبت به فرایند انتشار و بکارگیری وجوه حاصل حساس شده و تغییراتی را در فرایند انتشار و نحوه تصویب اوراق مشارکت بانک مرکزی در قانون برنامه پنج‌ساله چهارم توسعه (۱۳۸۵-۱۳۸۹) ایجاد نمودند. مهم‌ترین تغییری که در این ماده قانونی نسبت به قانون برنامه سوم توسعه داده شده است، مشروط نمودن انتشار اوراق به مجوز مجلس شورای اسلامی می‌باشد.

بنابراین تا سال ۱۳۹۰، قوانین توسعه محمل قانونی لازم برای انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی را فراهم می‌نمودند. اما با توجه به این که در قانون برنامه پنجم توسعه (۱۳۹۰-۱۳۹۴)، ارائه

مجوز به بانک مرکزی جهت انتشار اوراق تمديد نشد، عملاً محمل قانونی انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی از بین رفته است (موسویان، میسمی، ۱۳۹۳).

بنابراین می‌توان بیان کرد اعتراض دستگاه‌های نظارتی به انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی در سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ به این دلیل می‌باشد که اوراق مشارکت بانک مرکزی دارای مبنای قانونی نمی‌باشند. از سال ۱۳۹۰ سال اول اجرای برنامه پنجم توسعه، انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی براساس برنامه پنجم توسعه امکان‌پذیر نمی‌باشد (روزنامه دنیای اقتصاد، ۱۳۹۲، ش ۳۱۳۰). اگرچه ممنوعیت قانونی این اوراق قابل توجه است ولی این مقاله عمدتاً برابعد فقهی و اقتصادی تاکید دارد. در ذیل گزارشی از اوراق مشارکت منتشر شده توسط بانک مرکزی از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۲ ارائه شده است. (ارقام به میلیون ریال)

ردیف	تاریخ انتشار	میزان انتشار	اوراق فروخته	اوراق فروخته نرفته	درصد اوراق فروخته از کل	اوراق سرسید شده	مدت به سال	سود علی الحساب سالانه	نرخ تورم سالانه	تاریخ سرسید
۱	۷۹/۱۲/۱۷	۸۰۰۰۰۰۰	۲۰۹۱۶۰۰۰	۵۰۸۴۰۰۰	۶۳۵۵	۲۰۹۱۶۰۰۰	۰.۵	۱۹	۱۲.۶	۸۰/۰۶/۱۷
۲	۸۰/۰۵/۱۶	۳۰۰۰۰۰۰	۳۰۰۰۰۰۰	-	-	۳۰۰۰۰۰۰	۱	۱۷	۱۱.۴	۸۱/۰۵/۱۶
۳	۸۰/۰۶/۱۷	۳۰۰۰۰۰۰	۳۰۰۰۰۰۰	-	-	۳۰۰۰۰۰۰	۱	۱۷	۱۱.۴	۸۱/۰۶/۱۷
۴	۸۰/۱۰/۲۲	۲۰۰۰۰۰۰	۱۰۵۹۳۷۵	۴۰۶۲۵	۲۰.۳	۱۰۵۹۳۷۵	۱	۱۷	۱۱.۴	۸۱/۱۰/۲۲
۵	۸۰/۱۲/۰۵	۲۰۰۰۰۰۰	۱۰۴۸۴۳۱	۵۱۵۷۶۹	۲۵.۷۸	۱۰۴۸۴۳۱	۱	۱۷	۱۱.۴	۸۱/۱۲/۰۵
۶	۸۱/۰۵/۱۶	۵۰۰۰۰۰۰	۵۰۰۰۰۰۰	-	-	۵۰۰۰۰۰۰	۱	۱۷	۱۵.۸	۸۲/۰۵/۱۶
۷	۸۱/۰۶/۱۷	۳۰۰۰۰۰۰	۳۰۰۰۰۰۰	-	-	۳۰۰۰۰۰۰	۱	۱۷	۱۵.۸	۸۲/۰۶/۱۷
۸	۸۱/۱۰/۲۲	۵۰۰۰۰۰۰	۴۶۵۰۰۲۸	۳۳۹۹۷۲	۶.۷۹	۴۶۵۰۰۲۸	۱	۱۷	۱۵.۸	۸۲/۱۰/۲۲
۹	۸۱/۱۲/۰۵	۵۰۰۰۰۰۰	۴۴۰۴۰۲۴	۵۹۵۹۷۶	۱۱.۹۱	۴۴۰۴۰۲۴	۱	۱۷	۱۵.۸	۸۲/۱۲/۰۵
۱۰	۸۲/۰۵/۱۶	۵۰۰۰۰۰۰	۴۹۸۶۶۱۲	۱۳۳۸۸	۰.۲۶	۴۹۸۶۶۱۲	۱	۱۷	۱۵.۶	۸۲/۰۵/۱۶
۱۱	۸۲/۰۶/۱۷	۳۰۰۰۰۰۰	۲۰۸۶۸۱۲	۱۳۱۸۸	۰.۴۳	۲۰۸۶۸۱۲	۱	۱۷	۱۵.۶	۸۲/۰۶/۱۷
۱۲	۸۲/۱۰/۲۲	۵۰۰۰۰۰۰	۴۶۱۰۷۳۶	۸۲۶۴۰۳۹	۷.۹۶	۴۶۰۱۷۳۶	۱	۱۷	۱۵.۶	۸۳/۱۰/۲۲
۱۳	۸۲/۱۲/۰۵	۴۰۴۰۴۰۴	۴۰۷۴۴۱۶	۳۲۹۷۸۸	۷.۴۸	۴۰۷۴۴۱۶	۱	۱۷	۱۵.۶	۸۳/۱۲/۰۵
۱۴	۸۳/۰۶/۰۶	۵۰۰۰۰۰۰	۴۰۹۸۵۱۶	۱۰۸۴	۰.۰۲	۴۰۹۸۵۱۶	۱	۱۷	۱۵.۲	۸۳/۰۶/۰۶
۱۵	۸۳/۰۵/۱۷	۴۰۹۸۶۶۱۲	۴۰۹۸۶۶۱۲	۱۰۷۸۸۷	۲.۱۵	۴۰۹۸۶۶۱۲	۱	۱۷	۱۵.۲	۸۳/۰۵/۱۷
۱۶	۸۳/۰۶/۱۷	۲۰۹۸۶۸۱۲	۲۰۹۸۶۸۱۲	۳۵۷۷۵	۱.۱۹	۲۰۹۸۶۸۱۲	۰.۷۵	۱۷	۱۵.۲	۸۳/۰۶/۱۷
۱۷	۸۳/۱۰/۲۲	۴۶۰۱۷۳۶	۴۰۱۲۰۰۲۶	۴۸۱۷۱	۱.۰۴	۴۰۱۲۰۰۲۶	۱	۱۷	۱۵.۲	۸۳/۱۰/۲۲
۱۸	۸۳/۱۲/۰۵	۴۰۷۴۴۱۶	۳۳۰۱۰۴۹۴	۷۷۲۰۹۲۲	۱۸.۹۷	۳۳۰۱۰۴۹۴	۱	۱۷	۱۵.۲	۸۳/۱۲/۰۵
۱۹	۸۴/۰۹/۱۹	۷۵۰۰۰۰۰	۵۰۹۲۰۹۱۴	۲۴۰۷۰۸۶	۳۲.۰۹	۵۰۹۲۰۹۱۴	۱	۱۵.۵	۱۰.۴	۸۵/۰۹/۱۹
۲۰	۸۴/۱۰/۲۲	۶۰۰۰۰۰۰	۳۰۴۵۶۰۱۸۶	۲۵۳۳۰۱۸۶	۴۲.۳۹	۳۰۴۵۶۰۱۸۶	۱	۱۵.۵	۱۰.۴	۸۵/۱۰/۲۲
۲۱	۸۴/۱۲/۰۶	۳۳۰۰۰۰۰	۲۰۲۳۵۶۶۰	۱۰۷۴۳۴۰	۳۴.۵۵	۲۰۲۳۵۶۶۰	۱	۱۵.۵	۱۰.۴	۸۵/۱۲/۰۶
۲۲	۸۵/۰۶/۱۹	۷۵۰۰۰۰۰	۶۴۰۷۰۱۲۵	۱۰۹۲۸۷۵	۱۴.۵۷	۶۴۰۷۰۱۲۵	۱	۱۵.۵	۱۱.۹	۸۶/۰۶/۱۹
۲۳	۸۵/۰۸/۱۳	۵۰۰۰۰۰۰	۴۰۳۵۶۰۱۴۲	۶۴۳۸۵۸	۱۲.۸۷	۴۰۳۵۶۰۱۴۲	۱	۱۵.۵	۱۱.۹	۸۶/۰۸/۱۳
۲۴	۸۵/۰۹/۱۸	۵۰۰۰۰۰۰	۴۰۵۷۶۰۱۲۹	۴۲۳۸۷۱	۸.۴۷	۴۰۵۷۶۰۱۲۹	۱	۱۵.۵	۱۱.۹	۸۶/۰۹/۱۸
۲۵	۸۵/۱۰/۲۳	۴۰۰۰۰۰۰	۲۰۵۸۴۰۹۹۴	۱۰۴۱۵۰۱۰۶	۳۵.۲۷	۲۰۵۸۴۰۹۹۴	۱	۱۵.۵	۱۱.۹	۸۶/۱۰/۲۳
۲۶	۸۵/۱۲/۰۵	۵۰۰۰۰۰۰	۴۰۲۶۲۰۷۵۴	۹۳۷۳۴۶	۱۴.۷۴	۴۰۲۶۲۰۷۵۴	۱	۱۵.۵	۱۱.۹	۸۶/۱۲/۰۵
۲۷	۸۶/۰۳/۰۵	۷۰۰۰۰۰۰	۵۲۰۴۵۶۱	۱۰۷۹۵۳۳۹	۲۵.۶۴	۵۲۰۴۵۶۱	۱	۱۵.۵	۱۸.۴	۸۷/۰۳/۰۵
۲۸	۸۶/۰۵/۲۷	۵۰۰۰۰۰۰	۳۰۵۸۰۰۲۳	۱۰۴۱۰۹۷۷	۳۴.۸۳	۳۰۵۸۰۰۲۳	۱	۱۵.۵	۱۸.۴	۸۷/۰۵/۲۷
۲۹	۸۶/۰۶/۱۷	۷۵۰۰۰۰۰	۴۰۳۹۶۰۳۷۳	۳۰۱۰۳۶۲۷	۴۱.۳۸	۴۰۳۹۶۰۳۷۳	۱	۱۵.۵	۱۸.۴	۸۷/۰۶/۱۷
۳۰	۸۶/۰۷/۲۴	۵۰۰۰۰۰۰	۱۰۸۶۹۰۴۸۴	۳۰۱۳۰۵۱۶	۶۲.۶۱	۱۰۸۶۹۰۴۸۴	۱	۱۵.۵	۱۸.۴	۸۷/۰۷/۲۴

۸۷/۰۸/۱۲	۱۸.۴	۱۵.۵	۱	۲.۳۷۲.۱۳۴	۵۲.۵۵	۲.۶۲۷.۷۶۶	۲.۳۷۲.۱۳۴	۵۰۰۰۰۰۰۰	۸۶/۰۸/۱۲	۳۱
۸۷/۰۹/۱۷	۱۸.۴	۱۵.۵	۱	۲.۵۶۳.۴۸۹	۴۳.۰۳	۱.۹۳۶.۵۰۲	۲.۵۶۳.۴۸۸	۴۵۰۰۰۰۰۰	۸۶/۰۹/۱۷	۳۲
۸۷/۱۰/۲۲	۱۸.۴	۱۵.۵	۱	۱.۰۳۲.۷۹۲	۵۸.۶۸	۱.۶۶۷.۲۰۸	۱.۰۳۲.۷۹۲	۲۵۰۰۰۰۰۰	۸۶/۱۰/۲۲	۳۳
۸۷/۱۲/۰۵	۱۸.۴	۱۵.۵	۱	۱.۵۲۹.۷۰۰	۶۴	۲.۷۲۰.۳۰۰	۱.۵۲۹.۷۰۰	۴.۲۵۰۰۰۰۰۰	۸۶/۱۲/۰۵	۳۴
۹۲/۰۷/۲۲	۳۰.۵	۳۰	۱	۱۲.۴۵۹.۶۲۰	۵۰.۱۶	۱۲.۴۵۰.۳۸۰	۱۲.۴۵۹.۶۲۰	۲۵۰۰۰۰۰۰۰۰	۹۱/۰۷/۲۲	۳۵
۹۲/۰۹/۲۵	۳۰.۵	۳۰	۱	۲۶.۷۰۷.۳۵۰	۰	۰	۲۶.۷۰۷.۳۵۰	۲۶.۷۰۷.۳۵۰	۹۱/۰۹/۰۵	۳۶
۹۲/۱۲/۱۲	۳۰.۵	۳۰	۱	۷.۶۹۹.۹۵۰	۸۴.۰۵	۴.۵۹۲.۷۰۰	۷.۶۹۹.۹۵۰	۴۸.۲۹۲.۶۵۰	۹۱/۱۲/۱۲	۳۷
۹۲/۰۵/۲۶	۳۴	۲۳	۰.۵	۰	۲۶.۸۸	۸.۰۶۵.۰۴۰	۲۱.۹۳۴.۹۶۰	۳۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۹۲/۱۱/۲۶	۳۸
				۱۶۸.۹۶۸.۹۲	۳۳.۹۶	۹۸.۱۹۹.۸۹۹	۱۹۰.۹۰۳.۸۸	۲۸۹.۱۰۳.۷۸	جمع کل	
				۱			۱			

مآخذ: پژوهشکده پولی و بانکی

همان‌طور که در جداول مشاهده می‌شود، بانک مرکزی از سال ۱۳۷۹ تا پایان سال ۱۳۹۲ در ۳۸ نوبت بیش از ۱۹ هزار میلیارد تومان اوراق مشارکت به فروش رسانده است. این اوراق دارای سررسیدهای یکساله و با نرخ‌های سودی معمولاً کمتر از نرخ تورم سالانه منتشر شده است. در سال‌هایی که نرخ تورم رو به افزایش بوده است، بین حجم اوراق منتشر شده و مبلغ فروش‌رفته تفاوت وجود دارد. مقایسه نرخ سود علی‌الحساب و نرخ تورم سالانه نشان می‌دهد نرخ سود واقعی این اوراق از سال ۱۳۸۶ به بعد همواره منفی بوده است.

۵. ارزیابی اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ا. ایران به‌عنوان ابزار سیاست عملیات شبهه بازار باز

اوراق مشارکت بانک مرکزی از جمله ابزارهای سیاست پولی جهت اجرای عملیات شبهه بازار باز می‌باشد به‌طوری‌که با عرضه این اوراق؛ از حجم نقدینگی کاسته شده و وجوه جمع‌آوری شده نزد بانک مرکزی مسدود می‌گردد. بنابراین این اوراق تنها برای جمع‌آوری نقدینگی مازاد و مهار افزایش سطح عمومی قیمت‌ها منتشر می‌شود و منافع حاصل از آن در هیچ فعالیت اقتصادی سرمایه‌گذاری نمی‌گردد. از آنجایی که وجوه حاصله بایستی مسدود شود، لازم بود تا مشارکت، به غیر از آن صورت که در اوراق مشارکت دولتی بود مطرح شود. از نظر فقهی اوراق مشارکت بانک مرکزی این قابلیت را دارد که با استفاده از عقد مشارکت، ضمان و تنزیل هفت‌گونه طراحی گردد. در ذیل به طور اجمالی به آن‌ها می‌پردازیم.

۱. بانک مرکزی ج.ا.ا. ایران برای این‌که این اوراق حقیقتاً اوراق مشارکت باشد اوراقی تحت عنوان اوراق سهم شرکت ملی به شرح ذیل مطرح کرد: «دولت بابت بدهی‌های سررسید شده خود به بانک مرکزی پرتفویی از سهام و حقوق مالکیت در دارایی‌های مولد خود به بانک مرکزی وا می‌گذارد و معادل ارزش روز این اموال، بدهی‌های سررسید شده خود را تسویه می‌کند. بانک مرکزی می‌تواند در برابر مجموعه اموال پیش گفته اوراق سهم شرکت منتشر کند به این لحاظ هر ورق گواهی

سهام‌الشرکه نشان‌دهنده سهم مشخصی از مجموعه معینی از دارایی‌های انتقال یافته به بانک مرکزی است و دارندگان آن به نسبت سهم خود به‌طور مشاع در این پرتفوی سهیم خواهند بود» (اداره بررسی‌های اقتصادی بانک مرکزی ج.ا.ایران، اوراق سهم‌الشرکه، ۱۳). بدین‌صورت در واقع بانک مرکزی بخشی از دارایی‌های تحویلی خود از دولت را فروخته است. اکنون دارندگان اوراق مالک آن دارایی‌ها بوده و بانک مرکزی نیز مالک این منابع است. زیرا با فروش آن دارایی‌ها این پول به تملک بانک مرکزی در می‌آید. حال بانک مرکزی به جهت اعمال سیاست پولی انقباضی می‌تواند منابع حاصل از فروش این اوراق را بلوکه نماید. دارندگان اوراق هم که سهام‌داران دارایی‌های بانک مرکزی محسوب می‌شوند نسبت به سهم خود از سود حاصل از دارایی‌های بانک سود دریافت می‌کنند. اگر این روند در عمل هم اتفاق بیفتد و بخشی از دارایی‌ها مولد دولت به ملکیت بانک مرکزی در آید به یک‌سئوال مهم پاسخ داده می‌شود و آن این‌که چگونه مشارکت تحقق می‌یابد در حالی که وجوه حاصله برای اعمال سیاست پولی باید بلوکه شود.

به نظر می‌رسد چارچوب نظری اوراق سهم‌الشرکه چارچوب درست و صحیحی از نظر فقهی باشد اما از آن‌جا که این اوراق مستلزم انتقال دارایی‌های دولت به بانک مرکزی بود این طرح با مخالفت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مواجه گردید و عملاً عملیاتی نشد. بانک مرکزی در راستای تدارک ابزاری برای اعمال سیاست پولی مجدداً تلاش کرد اوراق دیگری برای عملیات شبه بازار باز خود معرفی کند.

۱. اوراق سهم‌الشرکه طرح نخست عباس میرآخور نماینده سابق ایران در صندوق بین‌المللی پول (IMF)؛ انتشار اوراق توسط دولت بر مبنای مشارکت مردم در دارایی‌های مولد خود و فروش اوراق و پرداخت وجوه به بانک مرکزی. در این طرح نیازی نیست دارایی‌های دولت به بانک مرکزی منتقل شود و بنابراین مخالفت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور منتفی می‌شود؛ ولی منابعی را که دولت در قالب فروش سهم‌الشرکه خود بدست می‌آورد بابت بدهی خود به بانک مرکزی می‌پردازد و بانک مرکزی نیز وجوه حاصله را بلوکه نموده و به هدف انقباض در سیاست پولی دست می‌یابد.

۲. اوراق سهم‌الشرکه طرح دوم عباس میرآخور؛ انتشار اوراق توسط دولت بر مبنای مشارکت مردم در دارایی‌های مولد دولت و دادن اوراق به بانک مرکزی جهت فروش آن. این طرح با طرح سابق ماهیتاً تفاوتی ندارد و صرفاً فروش این اوراق توسط بانک مرکزی صورت می‌پذیرد و عملاً بانک مرکزی هم‌میزان که بتواند این اوراق را فروخته و وجوه حاصله را بلوکه می‌کند.

۳. اوراق مشارکت بانکی؛ اجازه‌ی انتشار اوراق مشارکت در پروژه‌های عمرانی به یک بانک تجاری داده شود مشروط به این‌که بانک مزبور معادل وجوه اوراق را بابت بدهی خود از محل کسب اعتبار

از بانک مرکزی به بانک مرکزی تحویل دهد. این طرح هم تفاوت معنی داری با مورد سوم ندارد. تنها فروش اوراق توسط یک بانک تجاری و نه بانک مرکزی صورت می‌پذیرد.

۴. اوراق مشارکت در منفعت؛ انتشار اوراق بر مبنای مشارکت مردم در منفعت حاصل از دارایی‌های مولد بانک مرکزی و دولت. در موارد گذشته دارایی به دارندگان اوراق واگذار می‌شد و مردم به تبع دارایی در منفعت دارایی هم سهیم می‌شدند؛ اما در این طرح مستقیماً منفعت این دارایی‌ها به جهت خرید این گونه سهم شرکت را مالک می‌شوند.

۵. اوراق مشارکت به ضمیمه عقد ضمانت طرح عباس میرآخور؛ انتشار اوراق توسط دولت بر مبنای مشارکت مردم در دارایی‌های مولد دولت و اعطا به عنوان وثیقه به مردمی که مایل به ضمانت بدهی دولت به بانک مرکزی هستند. در عقد ضمان شرط می‌شود که ضامن‌ها در صورتی بدهی دولت را ضمانت خواهند کرد که وثیقه‌ای در اختیار آن‌ها قرار گیرد، بانک مرکزی هم در ازای وجه‌الضمان دریافتی از اشخاص، بدهی دولت را تسویه می‌کند. اشخاص نیز هم‌زمان با دریافت وثیقه و معادل ارزش روز آن وجه‌الضمان را به بانک مرکزی پرداخت می‌کند. از آنجایی که دولت منتشرکننده این اوراق است و آزادی عمل بانک مرکزی در اجرای سیاست پولی خود محدود است، بنابراین بانک مرکزی تغییرهایی در این ابزار پدید آورد تا دارایی‌ها به صورت وثیقه در اختیار بانک مرکزی قرار گیرد نه در اختیار مردم و خود بانک مرکزی منتشرکننده اوراق پیش گفته باشد.

اوراق مشارکت به ضمیمه عقد ضمانت با اصلاحات بانک مرکزی؛ تعیین برخی دارایی‌ها مولد دولت و اعطا به عنوان وثیقه به بانک مرکزی برای این که بانک مرکزی ضمانت بدهی‌های دولت به بانک مرکزی را نماید و انتشار اوراق توسط بانک مرکزی معادل دارایی‌های تحت وثیقه. در این حالت بانک مرکزی در یک زمان دورکن عقد را با هم برعهده خواهد داشت، از یک سو با سپردن وثیقه از جانب دولت، به صورت ضامن ملزم به پرداخت وجه‌الضمان است و از سوی دیگر به صورت مضمون‌له یا طلبکار ملزم به تسویه بدهی دولت در ازای وجه‌الضمان است. اما این طرح به لحاظ شرعی دارای اشکال است؛ از اشکال‌های مهم این طرح، غفلت کردن از احکام شرعی عقد رهن در طراحی این اوراق شده است. در این طرح، سود دارنده ورقه از فایده‌هایی که آن وثیقه (مشارکت در دارایی‌های مولد) دارد تأمین می‌شود که از نظر شرعی صحیح نیست.^۱

۶. اوراق مبتنی بر تنزیل؛ بانک مرکزی ج.ا.ب بابت قسمتی از مطالبات خود از دولت اوراقی به صورت اوراق بدهی دولت منتشر کند و کمتر از مبلغ اسمی، اوراق پیش گفته را به عموم جهت فروش

۱. چون خود اوراق در رهن است منفعت و سود حاصل از این اوراق از آن صاحب این اوراق است و نه گیرنده رهن. مگر اینکه وثیقه را در قالبی غیر از عقد رهن طراحی نمود.

عرضه کند و در سررسید به نیابت از طرف دولت اوراق فروخته شده را باز خرید کند. تفاوت این دو مبلغ از محل سود متعلق به بدهی دولت، از دولت دریافت خواهد شد (نودهی، ۱۳۸۷، ص ۱۹۰-۱۹۵). به‌رغم این‌که انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی صرفاً به روش تنزیل مجاز دانسته شد، شورای پول و اعتبار در اواخر سال ۱۳۷۹، انتشار اوراق مشارکت را بر مبنای دارایی‌های بانک مرکزی تصویب و بانک مرکزی برای اولین بار در اسفندماه ۱۳۷۹ هشت هزار میلیارد ریال اوراق مشارکت با سررسید شش‌ماهه و نرخ سود علی‌الحساب ۱۹ درصد در سال با هدف مدیریت نقدینگی منتشر کرد. انتشار و عرضه اوراق مشارکت بانک مرکزی از جمله ابزارهای سیاست انقباضی و اجرای عملیات شبه بازار باز است، به طوری که با عرضه این اوراق از حجم نقدینگی که در قالب اسکناس و مسکوک در دست اشخاص و سپرده‌های دیداری و غیردیداری است، کاسته می‌شود. در بخش پایه پولی نیز انتشار این اوراق موجب افزایش بخش بدهی‌های بانک مرکزی و متعاقب آن کاهش بخش «خالص سایر اقلام پایه پولی» شده و در مجموع پایه پولی را کاهش می‌دهد؛ لذا در مجموع انتشار اوراق از دو طریق آنی و تاخیری (نقدینگی و پایه پولی) موجبات کاهش رشد نقدینگی را فراهم ساخته و سیاست‌گذار پولی را قادر می‌سازد به کنترل نقدینگی مبادرت ورزد.

۲. آسیب‌شناسی اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران

هدف از انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی، توسعه و بسط عملیات شبه بازار باز و اجرای سیاست‌های پولی از حیث مدیریت نقدینگی است. بررسی عملکرد اوراق مشارکت بانک مرکزی نشان می‌دهد اگرچه اهداف اولیه طراحان اوراق تا حدودی محقق شده است، اما استفاده گسترده‌تر از این ابزار نیازمند آسیب‌شناسی همه‌جانبه و بازنگری دقیق آن است. بنابراین هدف این پژوهش آسیب‌شناسی اجمالی فقهی و اقتصادی اوراق مشارکت بانک مرکزی مطابق با فقه امامیه و قوانین و مقررات کشور می‌باشد تا با اصلاح آسیب‌ها، به گسترش این ابزار پولی کمک نماییم.

۷-۱. چالش‌های فقهی اوراق مشارکت

از زمان انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی سازگاری این اوراق با شریعت اسلام از مهم‌ترین دغدغه‌های بانک مرکزی و سایر اقتصاددانان مسلمان بوده است که بتوانند اوراقی را طراحی نمایند که ربوی نباشد. به نظر می‌رسد در بعد فقهی مهم‌ترین آسیب‌های اوراق مشارکت بانک مرکزی مربوط به ابهام در پرداخت تحقق اصل مشارکت و سود قطعی می‌باشد. در تعریف اوراق مشارکت بانک مرکزی آمده است؛ این اوراق از جمله ابزارهای سیاست پولی جهت اجرای عملیات شبه بازار باز می‌باشد به طوری که با عرضه این اوراق؛ از حجم نقدینگی کاسته شده و وجوه جمع‌آوری شده نزد بانک مرکزی مسدود می‌گردد.

در بررسی فقهی این اوراق می‌توان گفت، اوراق مشارکت بانک مرکزی برخلاف اوراق مشارکت دولت، در طرح و پروژه خاص اقتصادی سرمایه‌گذاری نمی‌شود بلکه چنانچه در گزارش خود بانک آمده و مدت زمان سررسید یک‌ساله نیز اقتضا می‌کند این اوراق تنها برای جذب نقدینگی مازاد و مهار افزایش سطح عمومی قیمت‌ها منتشر می‌شود و منابع حاصل از آن در هیچ فعالیت اقتصادی سرمایه‌گذاری نمی‌شود، بنابراین، این اوراق ماهیت اوراق قرضه پیدا می‌کند و اگر سودی داشته باشد سود حاصل از سرمایه‌گذاری نیست و شبهه ربا پیدا می‌کند. پیرو مباحث مختلفی که مطرح گردید رئیس کل وقت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بیان داشت معادل فروش اوراق مشارکت بانک مرکزی، از محل سرمایه‌گذاری‌های خود را به صاحبان اوراق اختصاص داد و سود آن سرمایه‌گذاری‌ها را به آنان می‌پردازد و در مقابل پول خود بانک مرکزی را که قبلاً در سرمایه‌گذاری بکار رفته بود آزاد کرده و برای کنترل حجم پول بلوکه می‌کند (گزارش رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اشیبانی، روزنامه سرمایه، ۱۳۸۵/۱۱/۲۶).

گزارش‌های بانک مرکزی نشان می‌دهد در سال‌های بعد از انقلاب انتشار و مبادله اوراق با کارکردهای اوراق مشارکت یا اوراق قرضه، متوقف شده بود. نخستین اوراق مشارکت طراحی شده در کشور در این دوره، در سال ۱۳۷۳ بود که هدف عمده طراحی آن، یافتن راهکاری جایگزین برای «تأمین مالی غیربانکی» عنوان شد. قانون نحوه انتشار برای این گروه از اوراق مشارکت، در سال ۱۳۷۶ به تصویب مجلس رسید و اوراق مشارکت از نوع «تأمین مالی» در اقتصاد کشور مجدداً به جریان افتاد. با این حال، معمولاً بانک‌های مرکزی در جهان با خرید و فروش اوراق در بازار، اقدام به کاهش یا افزایش حجم نقدینگی می‌کنند، سیاستی که تحت عنوان «عملیات بازار باز» از آن یاد می‌شود. بانک مرکزی ایران نیز در این سال‌ها در تلاش بود که با تعریف و اضافه کردن چنین کارکردی برای اوراق مشارکت، اقدام به «مدیریت نقدینگی» کند، اما این موضوع به دلیل این که می‌توانست کارکرد فقط پولی داشته باشد و به عبارت دقیق‌تر، با این انتقاد که «دادن سود به چنین اوراقی به خاطر اینکه منابع آن در هیچ فعالیت اقتصادی ملموسی به کار نمی‌رفته»، با انتقادهای شرعی و شبهه «ربوی بودن» مواجه بود.

ابوالفضل کرمی مدیر کل اقتصادی وقت بانک مرکزی در گفتگویی با خبرگزاری فارس بیان کردند؛ از آن جا که بانک مرکزی فعالیت‌های اقتصادی نیز دارد، تصمیم گرفته شده که با استفاده از منابع اوراق مشارکت برای تأمین مالی فعالیت‌های اقتصادی بانک مرکزی، شبهه وارد شده به این سیاست مبنی بر «ربوی بودن انتشار اوراق مشارکت» برطرف شود؛ و این ابزار رایج پولی که از سوی همه بانک‌های مرکزی در جهان برای سیاست‌گذاری پولی مورد استفاده قرار می‌گیرد، در ایران نیز قابل استفاده شود.

اگرچه بانک مرکزی به دنبال مدیریت نقدینگی است، اما علاوه بر مدیریت نقدینگی یک‌سری فعالیت‌هایی انجام می‌دهد که برای آن‌ها نیاز به منابع مالی دارد که برای آن یا باید خلق پول کرده یا از منابع موجود در جامعه استفاده کند. مدیرکل اقتصادی وقت بانک مرکزی اضافه کرد: این‌گونه برنامه‌ریزی کردیم که اگر بانک مرکزی بخشی از نقدینگی را از اقتصاد جمع‌آوری کرده و در فعالیت‌های اقتصادی به کار گیرد، این اوراق می‌تواند جنبه شرعی داشته باشد. وی ادامه داد: از طرف دیگر این کار به سیاست کنترل نقدینگی بانک مرکزی کمک کرده و هم مردم را در فعالیت‌های اقتصادی مشارکت داده‌ایم و با این سازوکار شبهه اوراق مشارکت بانک مرکزی مرتفع خواهد شد (روزنامه دنیای اقتصاد، ۱۳۹۲، ش ۳۱۳۰)

دکتر اکبر کمیجانی معاون اقتصادی وقت بانک مرکزی جمهوری اسلامی نیز در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، در پاسخ به این سؤال که آیا بانک مرکزی با مطرح شدن اوراق خزانه اسلامی، انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی را کنار خواهد گذاشت، اظهارداشت: با توجه به جذابیت اوراق مشارکت، با هماهنگی با کمیته فقهی مستقر در بانک مرکزی، راهکاری برای رفع شبهات آن پیدا می‌کنیم. وی افزود: اوراق مشارکت بانک مرکزی ابزار قوی و مؤثری بوده و نباید خود را مزایای این اوراق محروم کنیم (خبرگزاری فارس، ۱۳۹۲/۱۰/۲۱) مسئولین بانک مرکزی بیان داشتند بانک مرکزی دارای فعالیت‌های اقتصادی سودده است و این فعالیت‌ها مبنای انتشار اوراق مشارکت هستند اما آیا این فعالیت‌های سودده متناسب با حجم اوراق منتشر شده هستند یا خیر؟ آیا در بازه‌ی زمانی اوراق مشارکت این فعالیت‌های اقتصادی که مبنای انتشار اوراق بودند بازدهی مثبتی داشته‌اند یا خیر؟ و این که آیا بازدهی این فعالیت‌ها متناسب با نرخ سود اوراق مشارکت بوده‌اند یا خیر؟ پرسش‌هایی هستند که تاکنون بی‌پاسخ مانده‌اند و مدرکی دال بر این اظهارات مسئولین بانک مرکزی در خصوص اوراق مشارکت و این که موضوع مشارکت به طور مشخص چه بوده است، تاکنون منتشر نشده است. لازم است اکنون که بیش از ده سال از انتشار اولین اوراق مشارکت بانک مرکزی می‌گذرد مسئولین مربوطه گزارشی از چگونگی، موضوع مشارکت‌ها و سهم مردم در دارایی‌های بانک مرکزی و میزان سود بدست آمده و سهم سود مردم و آرایه نمایند تا واقعیت مشارکت مردم در این طرح‌هایی که برای آن‌ها اوراق مشارکت صادر شده است مشخص شود. نکته مهم این است که از نظر فقهی لازم است برای تحقق مشارکت، موضوع مشارکت، میزان مشارکت، سهم سود در مشارکت، پایان و یا انقطاع مشارکت، سود قطعی پایان دوره و... مشخص و معین باشد. تنها با بیان این که «بانک مرکزی دارای سرمایه‌گذاری‌های مختلفی است و یا فعالیت‌های اقتصادی انجام می‌دهد و معادل فروش اوراق مشارکت بانک مرکزی، از محل سرمایه‌گذاری‌ها و فعالیت‌های اقتصادی خود به دارندگان اوراق اختصاص می‌دهد و سود آن

سرمایه‌گذاری‌ها را به آن‌ها می‌پردازد» مشارکت واقعی در مفهوم فقهی آن تحقق نیافته و نام‌گذاری این اوراق به اوراق مشارکت هم بر روی اوراقی که ماهیت آن مشارکت نیست، سودمند نخواهد بود. خصوصاً این‌که احراز مشروعیت سود در این اوراق سببیت و سندیت می‌خواهد. بدین معنی که مشخص شود این اوراق در جای خاصی سرمایه‌گذاری شده و مستندات حسابداری و حسابرسی بیانگر ارزش افزوده‌ای باشد تا قابلیت توزیع سود وجود داشته باشد. مقتضای روایاتی که مومنین را به احتیاط در امور مالی و دینی ترغیب می‌کند این است که همه مسایل مربوط به انتشار و حسابرسی این اوراق از ابتداء تا انتهاء شفاف و روشن باشد و به صورت مسامحه‌ای با این مسئله مهم برخورد نشود. به گونه‌ای که شبهه عدم مشروعیت پیش نیاید. گرچه بر این اعتقادیم که می‌توان راه‌هایی را برای انتشار مشروع فقهی یافت ولی این بدین معنی نیست که اوراق انتشار یافته مشارکت بانک مرکزی هم کاملاً با حفظ ضوابط فقهی و شرعی منتشر شده باشد.

۲-۷. چالش‌های اقتصادی اوراق مشارکت

۱-۲-۷. هزینه بر بودن انتشار اوراق مشارکت

یکی از مهم‌ترین نقاط ضعف استفاده از اوراق بهادار بانک مرکزی جهت انجام عملیات شبه بازار باز در مقایسه با اوراق بهادار دولتی، هزینه‌های اقتصادی و ضرر ترازنامه‌ای بانک مرکزی از این عملیات است. در واقع در شرایطی که دولت اوراق بهادار با پشتوانه و تضمین کافی، منتشر نموده و بانک مرکزی در بازار ثانویه در قالب عملیات بازار باز به خرید و فروش این اوراق اقدام نماید، هزینه بانک مرکزی صرفاً تفاوت قیمت خرید و فروش می‌باشد که ممکن است به ضرر بانک مرکزی منجر شود و یا این‌که به سود بانک مرکزی بینجامد. در این شرایط کلیه هزینه‌های مرتبط مانند هزینه‌های: انتشار اوراق، توزیع اوراق، تبلیغ اوراق، پرداخت بهره اوراق، امحاء اوراق فروش نرفته و... برعهده دولت می‌باشد و نه بانک مرکزی. اما در شرایطی که بانک مرکزی مستقیماً اوراق خود را منتشر کند، کلیه هزینه‌های مذکور به ترازنامه بانک مرکزی تحمیل می‌گردد و این مطلوب نخواهد بود (Sweidan, 2011, 31).

بنابراین فروش اوراق با اهداف سیاست پولی در بازار اولیه هزینه‌های زیادی را بر بانک مرکزی تحمیل می‌کند و لذا عملیات شبه بازار باز برخلاف عملیات بازار باز که حتی درآمدزا است، نه تنها درآمدی ندارد بلکه نیازمند هزینه بسیار زیادی نیز هست. اگرچه اطلاع دقیقی در مورد هزینه انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی نداریم اما قطعاً هزینه‌های انتشار اوراق مشارکت را بایستی بانک مرکزی بپردازد؛ در حالی‌که اگر این اوراق با تضمین‌های لازم و معتبر، توسط ناشر دیگری منتشر

می‌شد بانک مرکزی هزینه‌های انتشار اوراق را نداشت. عملیات بازار باز در بسیاری از کشورها^۱ خصوصاً کشورهای پیشرفته معمولاً بر روی اوراق قرضه و خزانه دولتی انجام می‌گیرد و بانک مرکزی مستقیماً به انتشار اوراق اقدام نمی‌کند. در واقع بانک مرکزی در بازار ثانویه اوراق دولتی وارد می‌شود و با خرید و فروش اوراق به اعمال سیاست انبساطی و انقباضی اقدام می‌کند. از این رو هزینه سیاست‌گذاری پولی برای بانک مرکزی صرفاً تفاوت در نرخ‌های خرید و فروش است. در ایران کلیه هزینه‌های پرداختی در ارتباط با اوراق مشارکتی که به منظور کنترل تورم منتشر می‌گردد از سال ۱۳۷۹ تاکنون از محل درآمدهای بانک مرکزی تأمین گردیده است که به نظر می‌رسد روند مطلوبی نباشد. گرچه از آن‌جا که بانک مرکزی در اعمال سیاست‌های پولی و سایر وظایف خود همانند بانک‌های تجاری، به دنبال کسب سود و یا حداقل سود نیست اگر اعمال سیاست پولی از طریق عملیات بازار باز ممکن نباشد و تنها راهکار عملیات شبه بازار باشد طبیعی است که هزینه پیش‌گفته را نیز لازم است تقبل نماید. البته در موقعیتی که در جمهوری اسلامی ایران انواع اوراق بهادار دولتی نظیر اوراق مشارکت دولتی^۲، اسناد خزانه اسلامی، اوراق اجاره و اوراق مباحه دولتی امکان انتشار دارد ضرورت اعمال سیاست پولی از طریق عملیات شبه بازار باز نیز با شرایطی که اوراق مشارکت بانک مرکزی منتشر شد، جای تأمل جدی دارد. بی‌تردید تدارک سازوکارهای بسیار قوی در تضمین مبالغ در سررسید اوراق و فراهم نمودن بازار ثانویه قابل قبول و انتشار پی‌درپی اوراق با تنوع‌های مختلف و... می‌تواند بسترهای مناسبی برای عملیات بازار باز بانک مرکزی فراهم نماید.

۷-۲-۲. سیاست خنثی‌سازی

در عملیات بازار باز متعارف، بانک‌های مرکزی منابع جمع‌آوری شده در اثر این عملیات را از اقتصاد خارج نموده و با این کار حجم کل نقدینگی در اقتصاد را کاهش می‌دهند. اما به دلیل ماهیت عقد شرکت، وقتی بانک مرکزی با انتشار اوراق اقدام به اعمال سیاست پولی انقباضی نموده و بخواهد دوباره آن را در چارچوب مشارکت در تولید و سرمایه‌گذاری به بازار تزریق کند پس عملاً سرجمع، پولی از اقتصاد بیرون کشیده نشده و سیاست انقباضی ابتدایی خنثی شده است. مگر اینکه بیان شود قبلاً بانک مرکزی در مورد طرح‌های اقتصادی دارای بازدهی مناسب سرمایه‌گذاری نموده و

۱. این گروه از کشورها ایالات متحده آمریکا، مکزیک، پاکستان، کنیا، گامبیا و... برای انجام عملیات بازار باز از اوراق دولتی استفاده می‌کنند.

۲. جالب است بدانیم در برنامه سوم توسعه جمهوری اسلامی ایران، ماده ۹۱، دخالت بانک مرکزی در بازار پول از طریق خرید و فروش اوراق مشارکت دولتی پیش‌بینی شده است.

الان این وجوه را از اقتصاد خارج می‌کند. به نظر می‌رسد نوعی عدم شفافیت در بیان استفاده از اوراق مشارکت بانک مرکزی وجود دارد به این ترتیب اگر هدف کنترل نقدینگی است، استفاده از عبارات ناظر به هدف تولید، سرمایه‌گذاری و مشارکت مردمی در سود طرح‌ها فاقد اعتبار بوده و شبهه عدم مشروعیت اوراق بسیار جدی است. از سوی دیگر اگر هدف جمع‌آوری و جهت‌دهی وجوه سرگردان است، بازگرداندن این منابع به چرخه اقتصاد و خنثی‌سازی سیاست انقباضی، تا حد زیادی مانع تحقق هدف کاهش نقدینگی می‌شود. اگر چه از این نکته نیز غافل نیستیم که ممکن است اقتصاد نیاز به نقدینگی داشته باشد و اگر بانک مرکزی مستقیم به افزایش پایه پولی از طریق مجاری خاص خود اقدام کند با وجود ضریب تکاثری به حجم بالایی از نقدینگی خواهیم رسید؛ ولی اگر ابتداء در قالب فروش اوراق مشارکت پول از مردم اخذ شود و دوباره همان پول به اقتصاد تزریق شود اثر تورمی خاصی نخواهد داشت؛ زیرا عملاً پایه پولی افزایش نیافته است. اما سخن در این است ماهیت و ویژگی‌ها و خصوصیت و عملکرد این اوراق هر چه هست لازم است توسط مسئولین بانک مرکزی به صورتی شفاف بیان شود تا هم ماهیت فقهی این اوراق در هاله‌ای از ابهام قرار نگیرد و هم ماهیت سیاست‌های اقتصادی مشخص و کارکردهای آن قابل پیش‌بینی باشد.

۳.۲.۷. مشارکت و عدم بسترسازی برای فعالیت در بخش حقیقی اقتصاد

ماهیت سیاست‌گذاری پولی به طور عمده ماهیت ثبات‌دهنده و کنترل‌کننده دیگر سیاست‌های اقتصادی و بر این اساس حفظ ثبات و کنترل نوسان‌های پولی و بسترسازی مناسب برای فعالیت اقتصادی در بخش واقعی اقتصاد وظیفه اصلی بانک مرکزی است. علی‌القاعده بانک مرکزی ج.ا. به منظور مدیریت نقدینگی و تاثیر بر بازار پول و سرمایه و در واقع اجرای سیاست‌های پولی از طریق بسط عملیات شبه بازار باز از اوراق مشارکت بهره می‌گیرد. در حالی که ماهیت عقد مشارکت و الزامات اوراق مشارکت بیشتر بر مشارکت در اجرای طرح و پروژه‌ها و سهیم نمودن سرمایه‌گذاران خرد در فعالیت‌های اقتصادی، نظارت بر فرایند اجراء از ابتداء تا انتهای عملیات مشارکت و در نتیجه کسب سود واقعی در عرصه‌های مختلف اقتصادی متمرکز شده که به نظر می‌رسد بانک مرکزی فاقد توان مدیریت صحیح در این عرصه‌هاست.

نتیجه‌گیری

۱. بانک‌های مرکزی برای کنترل حجم پول از سه ابزار اصلی تنزیل، سپرده قانونی و عملیات بازار باز استفاده می‌کنند که عملیات بازار باز مهم‌ترین ابزار سیاست پولی به شمار می‌آید. کشورهای در حال توسعه از جمله ایران برای بکارگیری عملیات بازار باز با موانعی مواجه هستند. که مهم‌ترین مانع برای اجرای عملیات بازار باز در این کشورها عدم توسعه مناسب بازار سرمایه می‌باشد. از آن‌جا

که از یک‌سو عملیات بازار باز بر خرید و فروش اوراق مبتنی بر بهره استوار است و امکان به‌کارگیری آن در نظام اقتصادی اسلام وجود ندارد و از سوی دیگر نمی‌توان از کارکردهای این اوراق برای اعمال سیاست پولی انبساطی و انقباضی چشم‌پوشی نمود لازم است بانک مرکزی ج.ا.ایران ابزارهای جایگزینی را تدارک ببیند تا بتواند از کارکردهای مطلوب عملیات بازار باز استفاده نماید.

۲. در سال ۱۳۷۹ بانک مرکزی ج.ا.ایران با اخذ مجوز از شورای پول و اعتبار با هدف توسعه و بسط عملیات شبه بازار باز و اجرای سیاست‌های پولی از حیث مدیریت نقدینگی اقدام به انتشار اوراق مشارکت کرد. انتشار اوراق مشارکت بانک مرکزی می‌تواند اقدام مهمی برای مهار نقدینگی و به تبع آن کنترل نرخ تورم باشد. در واقع بانک مرکزی با انتشار اوراق مشارکت و جمع‌آوری و هدایت نقدینگی سرگردان، مانع از هجوم نقدینگی به جایگزین‌های سرمایه‌گذاری و شیوه‌های سفته بازی و افزایش ناگهانی و کاذب قیمت‌ها خواهد شد.

۳. مهم‌ترین مشکل استفاده از اوراق مشارکت بانک مرکزی در عملیات شبه بازار باز در ایران ابهامات شرعی این اوراق می‌باشد. مدیران بانک مرکزی در سال‌های اخیر همواره با ارائه توجیهاتی درصدد رفع آسیب‌ها و چالش‌های فقهی اوراق مشارکت بانک مرکزی بوده‌اند اما متأسفانه تاکنون مستنداتی در مورد نتیجه عملکرد توجیهات خود ارائه ننموده‌اند.

۴. به‌طور مشخص، جمع‌آوری وجوه براساس اوراق مشارکت و مسدودکردن آن‌ها نزد بانک مرکزی با هدف اعمال سیاست پولی انقباضی با ماهیت عقد شرکت در تعارض بوده است. مهم‌ترین مشکل فقهی اوراق مربوط به تحقق مشارکت و سود اوراق مشارکت است. اوراق مشارکت بانک مرکزی تنها برای جمع‌آوری نقدینگی مازاد و مهار افزایش سطح عمومی قیمت‌ها منتشر می‌شود و منافع حاصل از آن در هیچ فعالیت اقتصادی سرمایه‌گذاری نمی‌گردد؛ بنابراین اوراق ماهیتی شبیه اوراق قرضه پیدا می‌کند و اگر سودی داشته باشد، سود حاصل از سرمایه‌گذاری نمی‌باشد و شبهه‌ی عدم مشروعیت پیدا می‌کند.

۵. یکی از مهم‌ترین نقاط ضعف استفاده از اوراق بهادار بانک مرکزی جهت انجام عملیات شبه بازار باز در مقایسه با اوراق بهادار دولت، هزینه‌های اقتصادی و ضرر ترازنامه‌ای بانک مرکزی از این عملیات است. مسلماً فروش اوراق با اهداف سیاست پولی در بازارهای اولیه هزینه‌هایی را بر فروشنده تحمیل می‌کند و لذا عملیات شبه بازار باز بر خلاف عملیات بازار باز که درآمدزا است، نه تنها درآمدی ندارد بلکه نیازمند هزینه زیادی هم هست.

۶. در بعد اقتصادی یکی از چالش‌های انتشار اوراق بانک مرکزی تحقق سیاست خنثی‌سازی می‌باشد. بانک مرکزی جهت اعمال سیاست پولی انقباضی اقدام به انتشار و عرضه اوراق مشارکت می‌نماید، لذا بایستی وجوه حاصل از فروش اوراق بلوکه شود اما بانک مرکزی وجوه حاصل از فروش

اوراق را برای مخارج خود هزینه می‌کند، پول وارد جریان اقتصاد شده و سیاست انقباضی گذشته عملاً خنثی می‌شود.

منابع

الف) منابع فارسی

۱. اداره بررسی‌های اقتصادی بانک مرکزی ج.ا.ایران، "اوراق سهم شرکت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۸.
۲. بگ، دیوید؛ فیشر، استانیو دورنبوش، رودیگر، ترجمه: علیپور شیرسوار، حمیدرضا. اقتصاد کلان، نشر علوم کشاورزی، تهران، ۱۳۷۸.
۳. شیبانی، ابراهیم، گزارش رئیس بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، روزنامه سرمایه، مورخ ۸۵/۱۱/۲۶.
۴. فردریک اس، مشکین، ترجمه: قضاوی، حسین. اقتصاد پول، بانکداری و بازارهای مالی، نشر موسسه آموزش عالی بانکداری ایران، جلد دوم، ۱۳۸۸.
۵. قضاوی، حسین و باز محمدی، حسین، ۱۳۹۱، عملیات بازار باز در چارچوب بانکداری بدون ربا: مطالعه موردی: اسناد خزانه اسلامی، تهران: پژوهشکده پولی و بانکی.
۶. لیندگرل، کارل ژوهان، ترجمه: بهرامی، مهناز. انتقال ابزارهای مستقیم به ابزارهای غیرمستقیم سیاست پولی، اقتصاد روند، شماره ۲۶ و ۲۷، ۱۳۷۸.
۷. موسویان، سیدعباس، بررسی فقهی - اقتصادی ابزارهای جایگزین عملیات بازار باز و معرفی ابزار جدید در بازار سرمایه، نشریه تازه‌های اقتصاد، شماره ۸۴، ۱۳۷۸.
۸. «بازار سرمایه اسلامی ۱»، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه، دی‌ماه ۱۳۹۱، چاپ چهارم.
۹. موسویان، سیدعباس و ابوذر سروش، آسیب‌شناسی فقهی، اقتصادی و مالی انتشار اوراق مشارکت در ایران، فصلنامه بورس اوراق بهادار، ش ۱۴، ۱۳۹۴.
۱۰. میسمی، حسین، عملیات بازار باز در بانک مرکزی نوین و تحلیل آن از منظر فقهی، پژوهشکده پولی و بانکی، گزارش پژوهشی، تیرماه ۱۳۹۴.
۱۱. آسیب‌شناسی اوراق مشارکت بانک مرکزی از دیدگاه فقهی و اقتصادی، پژوهشکده پولی و بانکی، یادداشت پژوهشی، اسفند ۱۳۹۴.
۱۲. میثمی، حسین و ندری، کامران، عملیات بازار باز با اوراق بهادار دولت و بانک مرکزی، دوفصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات مالی اسلامی، سال پنجم، شماره اول، پاییز و زمستان ۹۴.
۱۳. نودهی، محسن، بررسی امکان طراحی اوراق مناسب عملیات شبه بازار باز، مجله علمی پژوهشی اقتصاد اسلامی، ش ۳۰، ۱۳۸۷.
۱۴. نودهی، محسن، بررسی فقهی و اقتصادی اوراق مشارکت به‌عنوان ابزار سیاست پولی با تأکید بر اوراق مشارکت بانک مرکزی ج.ا.ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه مفید، ۱۳۸۷.

۱۵. نظریور، محمدنقی و حقیقی، میثم، ارتباط متقابل بانکداری اسلامی و بازار سرمایه، انتشارات زمزم هدایت، زمستان ۱۳۹۲، چاپ اول.
۱۳. نظریور، محمدنقی، «عقد و اوراق استصناع»، انتشارات دانشگاه مفید- سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها، پاییز ۱۳۹۲، چاپ اول.

ب) منابع لاتین

14. Sweidan, O. (2011), Central bank losses: causes and consequences, Asian-Pacific Economic Literature, Vol. 30, Issue 1.
15. The New Palgrave Dictionary of Money and Finance, (1992), London: Macmillan.
16. Hesse, H. (2007), "Monetary policy, structural break and the monetary transmission mechanism in Thailand", Journal of Asian Economics, Vol. 18, Issue 4.
17. IMF, 2008, "ISIMP Survey Database", Washington: IMF.
18. Vithessonthi, C. (2014), "Monetary policy and the first- and second-moment exchange rate change during the global financial crisis: Evidence from Thailand", Journal of International Financial Markets, Institutions & Money.

ج) سایت‌ها:

19. <http://www.cbi.ir>
20. <http://rc.majlis.ir>
21. <http://www.donya-e-eqtasad.com>

